

de ved iffun den ene af Overretterne, og det saameget mindre, som det uden Tvivl hidtil, hvad Østifternes Overret betræffer, neppe har været Tilfældet, at de ved samme beskaffede Sagsførere erholdt Afgang til tillige at procedere ved den høieste Overret, en Berettigelse, som Lovudkastet efter § 11 neppe har tænkt paa at betage de nu Ansatte. Vi foreslaae derfor, at for Fremtiden Overretsagsførerne ikke bestikkes ved enten den ene eller den anden af de to Overretter specielt, men i Almindelighed som Overretsagsførere, og at denne Bestikkelse giver Berettigelse til at udføre Sager ved begge Overretter, saavel som ved de tvende kjøbenhavnske Retter, der staae paa Linie med Overretterne, nemlig: Criminal- og Politiretten og Sø- og Handelsretten, samt endelig alle Underretterne. Hertil referere sig, foruden de ved § 3 alt berørte Endringsforslag Nr. 3 og 4, endvidere Endringsforslagene under Nr. 12, 13 og 15. — Naar derhos Lovudkastet vil, at Underretsagsførerne, uanset den for dem, ogsaa efter vor Formening, med Høie foreslaaede Berettigelse til at udføre Sager ved alle Underretter i Landet, skulde bestikkes som Sagsførere ved en bestemt enkelt Underret, og derhos saa fast være bundne til samme Ret, at en Henslytning til en anden Jurisdiction vilde udtræde en ny Bestikkelse, endog, som det siges i Motiverne, først efter Godtgjørelse paany af de lovbestemte Qualificationer, da forekommer det os, at et saa betydeligt Vaand paa denne Klasse Sagsførere under den nye Tingenes Tilstand savner sin Begrundelse. Navnlige kunne vi ikke finde en saadan enten i en formeentlig Analogi fra Næringslovgivningen, eller i den Hensigtsmæssighedsbetragtning, der i Forbindelse hermed endvidere er fremhævet i Motiverne, og det saameget mindre, som den uhæderlige Wandel, der paa det hidtilværende Opholdssted skulde gjøre Sagsføreren uskiftet til videre Virksomhed, jo vel ogsaa maatte kunne berettigede det Offentlige til at modsætte sig Bestikkelsens Benyttelse paa det nye Opholdssted, hvad enten der i Anledning af Flytningen bliver Spørgsmaal om en ny Bestikkelses Udfærdigelse eller ei. Derimod er det vistnok i sin Orden, at det paalægges Underretsagsførerne at have Bolig i en bestemt Jurisdiction og ved Flytning andetsteds hen

berøm at gjøre Anmeldelse til Justitsministeriet; i Overensstemmelse hermed vil Endringsforslaget Nr. 14 ogsaa findes affattet.

Ved Lovudkastets § 9, der handler om autoriserede Fuldmægtige for Sagsførerne, bliver der, saafremt vore Forslag ved Affattelsen af §§ 7 og 8 vinde Bifald, Anledning til de Endringer, der nedenfor ville forekomme under Nr. 16 og 17, af hvilke den første tillige gaaer ud paa at bestemme, at Autorisationen for Høiestretsagsførernes Fuldmægtige henlægges til Justitiarius i Høiestretet, som det i sig selv meest Naturlige, uanset at disse Fuldmægtige ligesom hidtil ikke skulde kunne møde for deres Principaler i selve Høiestretet, men iffun for Over- og Underretterne.

Naar igvrigt Udcastets § 9 tilsteder Møde ved den autoriserede Fuldmægtig for alle Retter, alene med Undtagelse af Høiestretet, bemærke vi, at der i Udvalget har været nogen Tvivl, om det ikke maatte være rettest under Undtagelsen at medindbefatte Sø- og Handelsretten i Kjøbenhavn, eftersom Forholdene forsaavidt kunde synes, at være de samme ved denne Ret som ved Høiestretet, hvor det jo ganske vist er den mundtlige Procedure, der i alt Fald nærmest har motiveret Paalæget om Sagsførernes personlige Møde. Men ihvorvel Udvalgets Medlemmer ere af den Anskuelse, at det, naar Mundtligheden bliver gennemført i Retspleien, ikke kan være andet, end at Sagsførerne under Sagernes mundtlige Forhandling ville have at møde personlig i Retten og derimod ikke kunne lade sig repræsentere ved deres Fuldmægtige, har man paa den anden Side, saalænge Tiden iffun er om denne enkelte Ret, hvor Mundtligheden heller ingenlunde har den samme omfattende Betydning som i Høiestretet, fundet Betænknelighed ved at foreslaae nogen Forandring i den Praxis, der i denne Henseende har udviklet sig efter Loven for Sø- og Handelsretten af 19de Februar 1861, og hvori heller ikke noget Forslag til Forandring vides fra den paagjældende Rets egen Side at være fremkommet.

I 2det Punktum af § 9 forbyder Udcastet Sagsførerne enhver Brug af specielle Fuld-